

SÄLLSKAPET HALLANDS VÄDERÖ NATUR

Meddelande Nr 44

FÅGELOBSERVATIONER

PÅ HALLANDS VÄDERÖ 1965—1975

Ett första försök till artlista
av Håkan Persson

FÖRORD

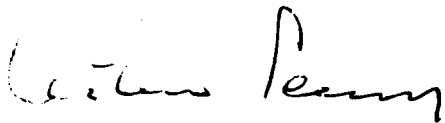
Med denna uppsats vill jag endast visa på det omväxlande och rika fågelliv som Hallands Väderö hyser.

Den gör inga anspråk på att vara en fullständig redovisning av fågellivet på Hallands Väderö utan skall endast ses som ett första försök att visa vad denna ö har att bjuda på i fågelväg.

Alla kompletteringar är givetvis välkomna som kan fullständiga bilden av Hallands Väderös fågelliv.

Uppsatsen inleds med en liten essä som försöker spegla fågellivet de olika årstiderna på ön, byggd på anteckningar och minnet. Därefter följer en artlista som jag försökt göra så komplett som möjligt. Basmaterialen är författarens som kompletterats med observationer från olika ornitologer. Dessa svarar själva för riktigheten av sina egna observationer.

Ett tack riktas till Sällskapet Hallands Väderö Natur för dess ekonomiska stöd. Ett speciellt tack riktas till Bo Settergren och Björn Sandgren, som bistått mig i stor utsträckning, både i fält och vid skrivbordet. Vidare är jag Åke Andersson, Thomas Rönnertz med flera ett stort tack skyldiga. En speciell tanke går till Hervid Vallin för hans moraliska stöd och aldrig sinande entusiasm.

Uppsala i mars 1976

FÅGELOBSERVATIONER PÅ HALLANDS VÄDERÖ 1965-1975

I Skånes nordvästra hörn, i Bjärehalvöns förlängning, ligger Kattegatts pärla, Hallands Väderö. Ön är kanske mest känd för sina botaniska sevärdheter men utgör ett kärt utflyktsmål även för andra naturintresserade än botanister, inte minst ornitologer. Sommartid är Hallands Väderö välbesökt av turister som där har möjlighet att njuta av såväl salta bad som en säregen natur. Hallands Väderö är en ö som är till glädje för en stor skara inte minst för de naturintresserade.

Jag har haft den stora förmånen att få vistas på ön under längre eller kortare perioder och kom tidigt att intressera mig för fåglar. Under de år som gått har artlistan ständigt utökats och man förvånas över att artantalet är så stort som 208 st observerade arter. För ornitologen är det hösten och våren som är mest spännande även om de andra årstiderna ej på något sätt är ointressanta. Då Hallands Väderö ligger väl till ur flyttfågelsynpunkt kan överraskningar ständigt vara aktuella, vilket gör ett besök än mer spännande. Vintern är en period som är artfattig men då i stället individantalet ökar, som t ex grön- och gråsiskor och de övervintrande stor-skarvarna. Andra typiska vinterfåglar är domherre och knipa. En sällsynt gäst denna årstid är vinterhämplingen.

Vissa vintrar då det inte blir alltför kallt övervintrar en del arter som normalt ger sig iväg till varmare trakter, exempelvis bofink, tofsvipa, sånglärka m fl.

Det är rätt gott om rovfåglar vintertid. Inte sällan syns örn på ön såväl havs- som kungsörn. Det rör sig mest om unga individer av speciellt kungsörn, som gör näringsbesök på ön. Annars är vråkarna vanligast. Det brukar vara 3-4 st ormvråkar och 2-3 st fjällvråkar som håller till på ön under vinterhalvåret. Under denna tid kan man nästan dagligen se dem "hänga" över skogen mot Väster, ständigt lekande och parerande mot vinden. Andra rovfåglar som trivs på ön är duv- och sparvhökar. En kär gäst som besökt ön de senaste åren är en blå kärhökhona. Att se henne jaga efter sork över ängarna är verkligen en sann fröjd för ögat. En vinter kunde man faktiskt ställa klockan efter henne. Hon kom nämligen ut på ängarna vid Kungshamn exakt kl 16.00 för att jaga, dag efter dag.

Många högtidsstunder har förunnats mig på ön. En av dessa är när Falco peregrinus, pilgrimsfalken, kommer jagande över ängarna. Det är händelser som etsat sig kvar i minnet för evigt. Även jaktfalken har besökt ön ett par gånger. Kommer speciellt ihåg en gång, då vi satt och spanade över sundet mellan ön och Torekov. En lågt flygande falk upptäcktes långt ute till havs. Den kom allt närmare. Det var en stor falk. Den flög rakt in mot ön, mot oss. Väl i jämnhöjd med oss tornade hon och for iväg som en blixtnad och försvann i skydd av bokskogen. Vi satt tysta och tittade på varandra. Det var en jaktfalk!

Dessa händelser hör inte på något sätt till vardagligheterna utan är ytterst sällsynta.

Varje vinter brukar en varfågel hålla till på ön. Det lustiga är att det är på precis samma ställe år från år. Nämligen på telefontråden som går vid Oadammen där han kan sitta och spana timme efter timme.

Så här års är skärnäppan inte ovanlig. Man kan få se den på Väster på någon klippvall springande upp och ner för vågornas rytmiska pulserande förlopp mot strandkanten.

Under senare år har övervintrande skarvar ökat i antal. Ett inte oansenligt antal håller till kring ön. Inte mindre än ca 400-450 exemplar är konstaterade.

Tyvärr så ligger dock dimman ofta tät så att mistluren tjuvar från fyren och det omöjliggör fågelskådandet. Denna tid bjuder dock på många vackra och fina upplevelser som väl motiverar ett besök.

Härnäst är väntans tider, väntan på våren. Dess ankomst är starkt varierande.

De arter som skvallrar om vad som komma skall är bl a sånglärka, tofsvipa och de första bofinkarna. Ett sändebud från södern som förr var ett säkert vårtecken men tyvärr idag en sällsynt art är gladan. Endast en gång har jag fått uppleva denna virtuos och det var en morgon i början av april. En kort flyguppvisning i den högre skolan innan hon försvann högt upp i skyn.

Plötsligt - utan att man vet ordet av så är den efterlängta- de våren här och det formligen väller in fåglar över ön. Lärkorna är som upphängda i skyn och över ängarna är vipan redan igång med familjebestyren. Hennes ängsliga läte vill aldrig sluta, ständigt på vakt. Ur anteckningsboken följande lilla episod som väl skildrar vårens ankomst.

"Det var skymning och jag satt ensam uppe vid utsiktpunkten ovan Hied dit jag ofta söker mig, speciellt på kvällarna. Den svala brisen slog emot mig. Solen var just på väg ner och jag nött, trots att kylan kom smygande längs ryggen. Då hörs ett svagt ljud, långt, långt ute till havs mot söder, ett ljud som skilde sig från mängden. Det var ett bekant läte. Hörde jag rätt? Eller satt jag här och hoppades på

att våren skulle vara här? En gång till nådde det välklingande ljudet mina öron. Jo - nu var det säkert! Det var drillen från storspoven. Ljudet kom allt närmare. Det var precis som de försökte med sin drill säga: Våren är här, våren är här!

Väl inne över ön visade det sig vara åtta st i formation. Drillande än mer. De tycktes vara glada över att deras ansträngningar att flyga över havet äntligen var slut. De var glada och jag gick hem med ett leende på läpparna. Det var vår."

Arter av alla de slag dyker upp eftersom. Vårblommorna står nu i sin fulla prakt. Vitsippsbestånden i bokskogen är otroliga. Att ströva i dessa bestånd till bofinkens drillar är något alldeles extra. Det ger ro i själen.

Tiden går fort dessa intensiva veckor och plötsligt är det lövsprickning och med den kommer en speciell art. Sveriges individrikaste fågel, lövsångaren. Den är punktlig, kommer alltid med lövsprickningen. Dess sång är intensiv men långtifrån ensam i kören av sångare. Det är nu som kören är som intensivast och det är många som genom sin stämma hävdar revir och försöker locka till sig honfåglar.

Ute på ängarna har vipan fullt upp med att se till de sina. Göken, den allombekanta, hörs nu var dag. Hon är väl föga populär i fågelkretsar, då hon lägger ägg i andras bon. Längre fram så knuffar gökungen ut de äkta ungarna och får sedan själv all omvårdnad av sina styvföräldrar, som sliter från morgon till kväll. En märklig ordning i naturen.

Hallands Väderö är förutom sina botaniska exklusiviteter känt för sina ejdrar som häckar på ön i ett stort antal (Se vidare Åke Andersson). Att följa deras bröllopsbestyr är onekligen underhållande. Hanen är så grann och ståtlig i sin praktdräkt. De honor som inte blir imponerade av honom måste vara få, ty han är enormt grann och färgerna så väl avmätta i förhållande till varandra. Gudingen (ejderhanen) är för mig en av de vackraste fåglar vi har i vår fauna. Ådan (ejderhonan) är betydligt mer diskret tecknad; det är ju hon som skall ruva äggen och får inte upptäckas av obehöriga.

Tiden är nu slutet av maj och redan har en del stämmor avklingat. Under några veckor kring månadsskiftet maj/juni finns stora chanser att träffa på några rara arter. Sommargyllingen, härfågel, turturduva och rosenfink är några arter som nästan årligen besöker ön.

Väl inne i juni så är strandskatan klar med sina familjebestyr och i var skreva längs Väster gömmer sig en trutunge. De är väl så kamouflerade.

De flesta är nu fullt upptagna med familjebestyr. Från tidig morgon till sena kvällen skall hungriga ungar mättas. De tycks aldrig få nog. Vid denna tid har redan storspoven setts på sträck söder över. Honorna kommer först, därefter hanar och ungfåglar. Det beror på att honorna lämnar hanen med alla familjebestyr så fort äggen är kläckta.

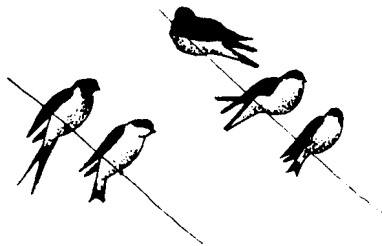

För övrigt händer inte så mycket i fågelväg under juli utan det är först när höststräcket börjar, första veckan i augusti, som ornitologer gör sig besväret att besöka ön. Generellt skall noteras att oftast är individantalet lågt men artantalet förvånansvärt högt.

Höststräcket domineras av vadare. Den mest förekommande arten är kärnsnäppan men rariteter som sandlöpare, myrsnäppa, spovsnäppa med flera har noterats. Vadarnas favorittillhåll på ön är två, dels Kungshamn och dels tångbankarna uppe vid Stora Tånge.

Ur anteckningsboken:

"En morgon när jag gick över ängarna vid Kungshamn så upptäckte jag fyra stora vadare i en vattengöl ivrigt sökande efter föda. De var alla långnäbbade och hade långa ben. Efter att ha studerat dem noggrannare visade det sig vara spovar. Jag sökte mig närmare dem i skydd av en gårdsgård. På ca 30-40 m håll kunde jag studera dem mycket väl. Och döm om min förvåning när jag noterade att de fyra spovarna var fyra olika arter, nämligen myr-, röd-, stor- och småspov. Alla våra spovar på en gång! En märklig observation."

Det är intensiva veckor dessa, när en så stor mängd fåglar skall lämna landet för varmare trakter. De insektsätande arterna brukar ge sig av först. Den morgon, när svalorna lämnat vårt hus på ön, är en dyster morgon. Det är så konstigt tyst och tomt i luften.

Snart är det stora sträcket förbi och då kommer en annan stor ornitologisk höjdpunkt. Det är rovfågelsträcket. Det brukar äga rum i mitten på september. På Väderön är det ej så omfattande men dock märkbart.

Under denna period så passerar ett flertal vråkar, hökar och

falkar. Det är något alldeles speciellt med rovfågel och det är en upplevelse var gång man får tillfälle att beskåda dessa vackra skapelser.

Överallt förbereder sig alla för en lång och kall vinter. Var och en på sitt sätt. En del flyttar långt söderöver, en del hamstrar och lägger upp förråd, en del djurarter, förutom fåglar, lägger kraftigt på hullet för att sedan gå och sova på något skyddat ställe.

Snart så tjuiter mistluren igen och stormarna avlöser varandra. Med dessa följer en mängd typiska havsfåglar, som t ex havs-
sula, tretåig mås och stormfågel. Trutarna har lämnat ön för i år. Det är tyst och ön ligger nästan öde. Det är novembergrått och disigt. Några enstaka skarvar sitter på Vrenbåken och torkar sina vingar i vinden. Någon enstaka vråk har en-
vist stannat kvar och sitter och kurar i torrakan i utkanten av skogen mot Väster. Ett par knipor simmar oroligt av och an i Sandhamnsbukten. Den skånska vintern har lagt sin hand över ön. Cirkeln är sluten.

Antal häckande arter på Hallands Väderö

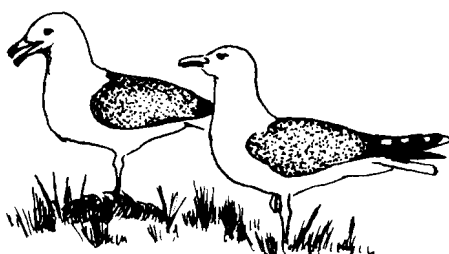
Carin Eklund anger i "Kvalitativa och kvantitativa undersökningar av fågelfaunan på Hallands Väderö" från 1937 att antalet häckande arter är 52 och troligen häckande tre. Bertil Hanström gjorde samma år en inventering och fick då 51 arter häckande och fem troligen häckande. Hanström gjorde en förnyad undersökning 1942 och fick då 52 resp 8 häckande och troligen häckande arter. I dag är det 65 arter som häckar och fem troligen häckande.

År	Häckande	Troligen häckande	Inventerare
1937	52	3	C Eklund
1937	51	5	B Hanström
1942	52	8	B Hanström
1975	66	5	H Persson

Antalet häckande resp troligen häckande arter på Hallands Väderö

Av ovanstående tabell framgår att antalet häckande arter varit i stort sett konstant med eventuellt en svag ökning under senare år. I följande artlista framgår mer exakt vilka arter som häckar på Hallands Väderö.

Den inledande uppsatsen är endast några axplock ur anteckningsboken och minnet men ger förhoppningsvis en god bild av fågellivet på Hallands Väderö för amatörornitologen och den mer allmänt naturintresserade besökaren.

Nedan följer ett första försök till en artlista med kompletterande information. Den är inte fullständig utan varje komplettering är välkommen till författaren.

Först står artens svenska namn följt med dess latinska namn. Därefter följs somliga arter med en initial som står för observatörens namn enligt nedanstående tabell. Där initial saknas är författaren observatör. Sedan följer en siffra som anger följande:

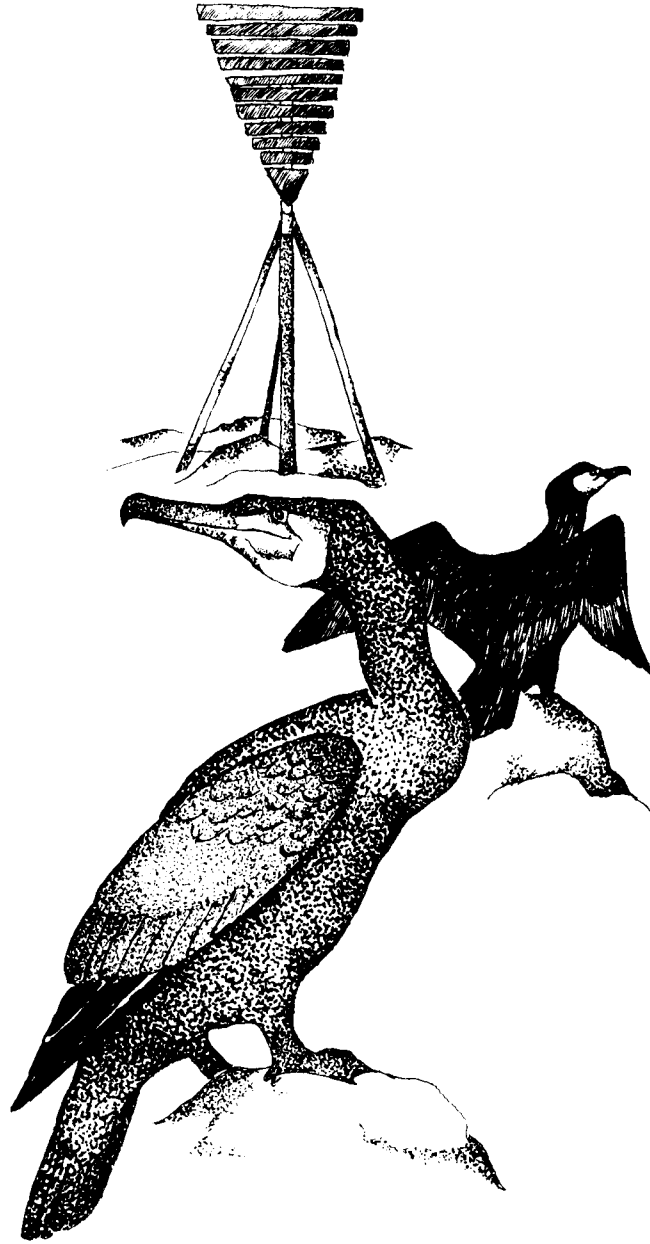
- 1 = häckande art på Hallands Väderö
- (1) = troligen häckande art på Hallands Väderö
- 2 = regelbunden på Hallands Väderö (rastande elövervintrande)
- 3 = tillfällig besökare på Hallands Väderö.

En del arter är märkta med en *, vilket innebär att en speciell kommentar finns. Dessa är samlade till efter artlistan. Ytterligare information om observationerna kan erhållas av Håkan Persson, Krokvägen 6, 182 74 STOCKSUND.

Initialer:

GA = Gunnar Andersson	LR = Leif Rosén
ÅA = Åke Andersson	NR = Nils Rosenlund
CE = Carin Eklund	TS = Tomas Rönnertz
BH = Bertil Hanström	BS = Björn Sandgren

ARTLISTA

ARTLISTA

Storlom (<i>Gavia arctica</i>)	2
Smålom (<i>Gavia stellata</i>)	2
Islom (<i>Gavia immer</i>) NR	3*
Vitnäbbad islom (<i>Gavia adamsii</i>) NR	3*
Skäggdopping (<i>Podiceps cristatus</i>)	2
Svarthakedopping (<i>Podiceps auritus</i>) ÅA, BS	3*
Smådopping (<i>Podiceps ruficollis</i>) ÅA	3*
Stormfågel (<i>Fulmaris glacialis</i>) NR, ÅA	3*
Klykstjärtad stormsvala (<i>Oceanodroma leucorhoa</i>)	3*
Havssula (<i>Sula bassana</i>) RF	3*
Storskarv (<i>Phalacrocorax carbo</i>)	2
Toppskarv (<i>Phalacrocorax aristotelis</i>) NR	3*
Häger (<i>Ardea cinerea</i>)	2
Gräsand (<i>Anas platyrhynchos</i>)	1
Kricka (<i>Anas crecca</i>)	1
Ärta (<i>Anas querquedula</i>)	2
Snatterand (<i>Anas strepera</i>)	1*
Bläsand (<i>Anas penelope</i>)	2
Stjärtand (<i>Anas acuta</i>)	2
Skedand (<i>Anas clypeata</i>)	2
Bergand (<i>Aythya marila</i>) BS. TR	3
Vigg (<i>aythya fuligula</i>)	2
Brunand (<i>Aythya ferina</i>)	3
Knipa (<i>Bucephala clangula</i>)	2
Alfågel (<i>Clangula hyemalis</i>)	2
Svärta (<i>Melanitta fusca</i>)	2
Sjörre (<i>Melanitta nigra</i>)	2
Småskrake (<i>Mergus serrator</i>)	1
Storskrake (<i>Mergus merganser</i>)	2*
Alförrädare (<i>Polysticta stelleri</i>) GA	3*
Praktejder (<i>Somateria spectabilis</i>) BS	3*
Ejder (<i>Somateria mollissima</i>)	1*
Gravand (<i>Tadorna tadorna</i>)	1
Grågås (<i>Anser anser</i>)	2
Sädgås (<i>Anser fabalis</i>)	2
Vitkindad gås (<i>Branta leucopsis</i>)	3
Kanadagås (<i>Branta canadensis</i>)	3
Prutgås (<i>Branta bernicla</i>)	3
Knölsvan (<i>Cygnus olor</i>)	1
Sångsvan (<i>Cygnus cygnus</i>)	3
Kungsörn (<i>Aquila chrysaetos</i>)	3*
Skrikörn obest. (<i>Aquila clanga/pomarina</i>) BS	3*
Ormvråk (<i>Buteo buteo</i>)	2
Fjällvråk (<i>Buteo lagopus</i>)	2
Sparvhök (<i>Accipiter nisus</i>)	2
Duvhök (<i>Accipiter gentilis</i>)	2
Glada (<i>Milvus milvus</i>)	3*
Havsörn (<i>Haliaeetus albicilla</i>)	3*
Divvråk (<i>Pernis apivorus</i>)	2
Brun kärrhök (<i>Circus aeruginosus</i>)	3
Blå kärrhök (<i>Circus cyaneus</i>)	2
Fiskgjuse (<i>Pandion haliaetus</i>)	2
Lärkfalk (<i>Falco subbuteo</i>)	3
Pilgrimsfalk (<i>Falco peregrinus</i>)	3*
Jaktfalk (<i>Falco rusticolus</i>)	3*
Stenfalk (<i>Falco columbarius</i>)	3
Tornfalk (<i>Falco tinnunculus</i>)	2

Orre (<i>Lyrurus tetrrix</i>) TR	3*
Rapphöna (<i>Perdix perdix</i>) ÅA	3*
Fasan (<i>Phasianus colchicus</i>)	1
Trana (<i>Grus grus</i>)	2
Rörhöna (<i>Gallinula chloropus</i>)	1
Sothöna (<i>Fulica atra</i>)	2
Strandskata (<i>Haematopus ostralegus</i>)	1
Tofsvipa (<i>Vanellus vanellus</i>)	1
Större strandpipare (<i>Charadrius hiaticula</i>)	1
Mindre strandpipare (<i>Charadrius dubius</i>) BS	3
Kustpipare (<i>Pluvialis squatarola</i>)	2
Ljungpipare (<i>Pluvialis apricaria</i>)	2
Roskarl (<i>Arenaria interpres</i>)	2
Änkelbeckasin (<i>Gallinago gallinago</i>)	(1)
Morkulla (<i>Scolopax rusticola</i>)	1
Storspov (<i>Numenius arquata</i>)	2
Småspov (<i>Numenius phaeopus</i>)	2
Rödspov (<i>Limosa limosa</i>)	3
Myrspov (<i>Limosa lapponica</i>)	3
Skogssnäppa (<i>Tringa ochropus</i>)	2
Drillsnäppa (<i>Tringa hypoleucos</i>)	(1)
Grönbena (<i>Tringa glareola</i>)	2
Rödbena (<i>Tringa totanus</i>)	(1)
Svartsnäppa (<i>Tringa erythropus</i>)	2
Gluttsnäppa (<i>Tringa nebularia</i>)	2
Kustsnäppa (<i>Calidris canutus</i>)	2
Skärnsnäppa (<i>Calidris maritima</i>)	2
Småsnäppa (<i>Calidris minuta</i>)	3*
Mosnäppa (<i>Calidris temminckii</i>)	3*
Spovsnäppa (<i>Calidris ferrugineus</i>)	3*
Kärrsnäppa (<i>Calidris alpina</i>)	2
Sandlöpare (<i>Calidris alba</i>)	3
Myrnsnäppa (<i>Limicola falcinellus</i>) ÅA	3*
Brushane (<i>Philimachus pugnax</i>)	2
Skärfläcka (<i>Recurvirostra avosetta</i>)	3*
Labbe (<i>Stercorarius parasiticus</i>) TR	3*
Fjälllabbe (<i>Stercorarius longicaudus</i>) TR	3*
Havstrut (<i>Larus marinus</i>)	1
Silltrut (<i>Larus fuscus</i>)	1
Gråtrut (<i>Larus argentatus</i>)	1
Fiskmåse (<i>Larus canus</i>)	1
Dvärgmåse (<i>Larus minutus</i>) LR	3*
Skrattmåse (<i>Larus ridibundus</i>)	1
Tretåig måse (<i>Rissa tridactyla</i>)	3
Fisktärna (<i>Sterna hirundo</i>)	1
Silvertärna (<i>Sterna paradisaea</i>)	2
Snätärna (<i>Sterna albifrons</i>)	3*
Sandtärna (<i>Gelochelidon nilotica</i>)	3*
Kentsk tärna (<i>Sterna sandvicensis</i>)	2
Tordavle (<i>Alca torda</i>)	2*
Sillgrissla (<i>Uria aalge</i>)	1*
Tobisgrissla (<i>Cepphus grylle</i>)	1*
Lunnefågel (<i>Fratercula arctica</i>) TR	3
Skogsduva (<i>Columba oenas</i>)	1
Ringduva (<i>Columba palumbus</i>)	1
Turturduva (<i>Streptopelia turtur</i>) TR	3*
Turkduva (<i>Streptopelia decaocto</i>)	3
Gök (<i>Cuculus canorus</i>)	2

Kattuggla (<i>Strix aluco</i>) ÅA	3*
Hornuggla (<i>Asio otus</i>)	1
Jorduggla (<i>Asio flammeus</i>)	3
Nattskärra (<i>Caprimulgus europaeus</i>)	1
Tornsvala (<i>Apus apus</i>)	2
Härfågel (<i>Upupu eopos</i>)	3
Större hackspett (<i>Dendrocopos major</i>)	1
Mindre hackspett (<i>Dendrocopos minor</i>)	3
Gröngöling (<i>Picus viridis</i>)	1
Spillkråka (<i>Dryocopos martius</i>)	2
Göktyta (<i>Jynx torquilla</i>)	(1)
Trädlärka (<i>Lullula arborea</i>)	2
Sånglärka (<i>Alauda arvensis</i>)	1
Berglärka (<i>Eremophila alpestris</i>) BS	3
Ladusvala (<i>Hirundo rustica</i>)	1
Hussvala (<i>Delichon urbica</i>)	1
Backsvala (<i>Riparia riparia</i>) LE	2
Sommargylling (<i>Oriolus oriolus</i>) TR	3*
Korp (<i>Corvus corax</i>)	1*
Kråka (<i>Corvus corone cornix</i>)	1
Svart kråka (<i>Corvus corone corone</i>) ÅA	3
Råka (<i>Corvus frugilegus</i>) ÅA, BS	3
Kaja (<i>Corvus monedula</i>)	1
Skata (<i>Pica pica</i>)	1
Nötkråka smalnäbbad (<i>Nucifraga caryocatactes macrorhynchus</i>) ÅA	3
Nötskrika (<i>Garulus glandarius</i>) ÅA	3
Talgoxe (<i>Parus major</i>)	1
Blåmes (<i>Parus caeruleus</i>)	1
Svartmes (<i>Parus ater</i>)	3
Stjärtmes (<i>Aegithalos caudatus</i>) TR	(1)*
Entita (<i>Parus palustris</i>)	1
Talltita (<i>Parus montanus</i>)	3
Nötväcka (<i>Sitta europea</i>) BH	3*
Trädkrypare (<i>Certhia familiaris</i>)	1
Gärdsmyg (<i>Troglodytes troglodytes</i>)	1
Dubbeltrast (<i>Turdus viscivorus</i>)	2
Björktrast (<i>Turdus pilaris</i>)	1
Taltrast (<i>Turdus philomelos</i>)	1
Rödvingetrast (<i>Turdus iliacus</i>)	2
Koltrast (<i>Turdus merula</i>)	1
Ringtrast (<i>Turdus torquatus</i>)	3*
Stenskvätta (<i>Saxicola rubetra</i>)	1
Svart rödstjärt (<i>Phoenicurus ochruros</i>)	3*
Rödstjärt (<i>Phoenicurus phoenicurus</i>)	1
Näktergal (<i>Luscinia luscinia</i>)	1
Blåhake (<i>Luscinia svecica</i>)	3
Rödhake (<i>Erithacus rubecula</i>)	1
Rörsångare (<i>Acrocephalus schirpaceus</i>) ÅA	2
Sävsångare (<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>) ÅA	2
Kärrsångare (<i>Acrocephalus palustris</i>) ÅA	3*
Härmsångare (<i>Hippolais icterina</i>)	1
Svarthätta (<i>Sylvia atricapilla</i>)	1
Trädgårdssångare (<i>Sylvia borin</i>)	1
Törnsångare (<i>Sylvia communis</i>)	1
Ärtsångare (<i>Sylvia curruca</i>)	1
Lövsångare (<i>Phylloscopus trochilus</i>)	1

Grönsångare (<i>Phylloscopus sibilatrix</i>)	1
Lundsångare (<i>Phylloscopus trochiloides</i>) BS	3
Höksångare (<i>Sylvia nisoria</i>)	3
Gransångare (<i>Phylloscopus collybita</i>) TR	2
Kungsfågel (<i>Regulus regulus</i>)	1
Grå flugsnappare (<i>Muscicapa striata</i>)	1
Svartvit flugsnappare (<i>Ficedula hypoleuca</i>)	1
Mindre flugsnappare (<i>Ficedula parva</i>)	1*
Järnsparv (<i>Prunella modularis</i>)	1
Ängspiplärka (<i>Anthus pratensis</i>)	2
Skärpiplärka (<i>Anthus spinoletta</i>)	1
Fältpiplärka (<i>Anthus compestris</i>) ÅA	3*
Trädpiplärka (<i>Anthus trivialis</i>)	2
Sädesärta (<i>Motacilla alba</i>)	1
Gulärta (<i>Motacilla flava</i>)	2
Sidenssvans (<i>Bombycilla garrulus</i>)	2
Varfågel (<i>Lanius excubitor</i>)	2
Törnskata (<i>Lanius collurio</i>)	1
Stare (<i>Sturnus vulgaris</i>)	1
Stenknäck (<i>Coccothraustes coccothraustes</i>)	3
Grönfink (<i>Carduelis chloris</i>)	1
Hämpling (<i>Acanthis cannabina</i>)	1
Vinterhämpling (<i>Acanthis flavirostris</i>) TR	3
Grönsiska (<i>Carduelis spinus</i>)	2
Steglits (<i>Carduelis carduelis</i>)	2
Gråsiska (<i>Acanthis flammea</i>)	2
Domherre (<i>Pyrrhula pyrrhula</i>)	2*
Rosenfink (<i>Carpodacus erythrinus</i>)	3
Större Korsnäbb (<i>Loxia pytyopsittacus</i>)	2
Mindre Korsnäbb (<i>Loxia curvirostra</i>)	2
Bofink (<i>Fringilla coelebs</i>)	1
Bergfink (<i>Fringilla montifringilla</i>)	2
Gulsparv (<i>Emberiza citrinella</i>)	2
Kornsparv (<i>Emberiza callandra</i>) CA	3*
Ortolansparv (<i>Emberiza hortulana</i>)	1
Sävsparv (<i>Emberiza schoeniclus</i>)	1
Snösparv (<i>Plectrophenax nivalis</i>)	2
Gråsparv (<i>Passer domesticus</i>)	2

KOMMENTAR TILL ARTLISTANVitnåbbad islom (Gavia adamsii)

Funnen död på Vinga 1964 av Nils Rosenlund

Islom (Gavia immer)

funnen död 3.1.1960 av Nils Rosenlund

Svarthakedopping (Podiceps auritus)

endast två observationer föreligger. November 1965 av Åke Anders samt januari 1976 av Björn Sandgren

Smådopping (Podiceps ruficollis)

I maj 1969 observerades ett exemplar av Åke Andersson vid fyrbostäderna.

Stormfågel (Fulmaris glacialis)

Passerar årligen med all sannolikhet i farvattnen kring ön. Unde höst och vinsterstormarna ses stormfågel vid Kullen årligen. Februari 1962 sågs fyra exemplar av Nils Rosenlund. Flera döda exemplar har påträffats bl a av Åke Andersson.

Klykstjärtad stormsvala (Oceanodroma leucorhoa)

25 mars 1970 observerades ett exemplar i Kungshamn. Samma dag oberoende av ovannämnda observation observerades ett exemplar av Mats Jos vid Möhamn. Tidsdifferensen mellan observationerna ligger på mindre än trettio minuter, varför det förmodligen rör sig om samma exemplar.

Havssula (Sula bassana)

(se kommentar Stormfågel). Bl a december 1971 ett exemplar av Tomas Rönnertz

Toppskarv (Phalacrocorax aristotelis)

I januari 1962 observerade Nils Rosenlund ett juv ex.

Snatterand (Anas strepera)

Här genomfört ett flertal lyckade häckningar. Första gången konstaterat 1965 av Åke Andersson. Ses årligen.

Storskrak (Mergus merganser)

Ses årligen vintertid; en lyckad häckning genomfördes 1964 enligt Åke Andersson.

Alförrädare (Polysticta stelleri)

I april 1964 såg Gunnar Andersson ett exemplar i sundet mellan ön och land.

Praktejder (Somateria spectabilis)

I januari 1975 såg Björn Sandgren ett exemplar vid Stora Tånge.

Ejder (Somateria mollissima)

En av öns karaktärsfåglar. Se vidare Meddelande från Sällskapet Hallands Väderö Natur av Åke Andersson

Kungsörn (Aquila chrysaetos)

Förmodligen årsviss, då främst ungfåglar under vinterhalvåret.

Obest. skrikörn (Aquila clanga/pomarina)

Ett ex sågs i april 1973 av Björn Sandgren

Glada (*Milvus milvus*)

I mars 1970 sågs ett exemplar på södra delen av ön

Havsörn (*Haliaeetus albicilla*)

Årsviss under vinterhalvåret bl a observerad av Tomas Rönnertz

Pilgrimsfalk (*Falco peregrinus*)

Har observerats vid ett flertal tillfällen främst under vårvintern.

Jaktfalk (*Falco rusticolus*)

Ett par observationer föreligger främst under vårvintern.

Orre (*Lyrurus tetrix*)

En tupp observerades 1963 av Tomas Rönnertz

Ranphöna (*Perdix perdix*)

En hane sågs i juni 1963. På våren 1964 sågs ett par på södra delen av ön. Kom förmodligen över från Bjärehalvön under isvintern 1962-1963. Observatör var Åke Andersson.

Småsnäppa (*Calidris minuta*)

Ses främst under vadarnas höststräck oftast i enstaka exemplar. Detsamma gäller

Mosnäppa (*Calidris temminckii*)Spoysnäppa (*Calidris ferruginea*)Myrsnäppa (*Limicola falcinellus*)

Är en sällsynt gäst och endast en observation föreligger, den 5 augusti 1964 av Åke Andersson

Skärfläcka (*Recurvirostra avosetta*)

Sedan årsviss häckning äger rum i Skälderviken är skärfläckan regelbunden besökare

Labbe (*Stercorarius parasiticus*)

Har noterats vid enstaka tillfällen bl a av Åke Andersson juni 1965 och Tomas Rönnertz.

Fjälllabbe (*Stercorarius longicaudus*)

Endast en observation föreligger, maj 1970 av Tomas Rönnertz.

Dvärgmåse (*Larus minutus*)

I augusti 1963 såg Leif Rosén ett exemplar i Kungshamn. Det enda som är känt.

Småtärna (*Sterna albifrons*)

Ses med långa mellanrum under sommaren, bl a i augusti 1970.

Sandtärna (*Gelochelidon nilotica*)

Har endast observerats en gång, i juli 1968, söder om Vrenen.

Tordmule (*Alca torda*)

Ett flertal observationer föreligger de senaste åren. Två par har vistats här under häckningssäsang. Häckning ej konstaterad.

Sillgrissla (Uria aalge)

Har de senaste åren häckat. Den lilla kolonien består av ca 4 - 5 par. Sedan första häckning var konstaterad (av Nils Rosenlund) i slutet på 60-talet har kolonien ökat sakta med säkert.

Tobisgrissla (Cepphus grylle)

Häckar på ön med det imponerande antalet av ca 160 par (se vidare Meddelande Sällskapet Hallands Väderö Natur, Åke Andersson).

Turturduva (Streptopelia turtur)

Förekommer sällsynt främst då i maj och juni månad. 1969-1970 gjordes ett flertal observationer och even. genomfördes häckning detta år, enligt Tomas Rönnertz.

Kattuggla (Strix aluco)

I början av 1960-talet gjordes flera observationer (63). Bofynd gjordes 1964 i Nörre skog där samtidigt en halv vuxen unge sågs av Åke Andersson.

Sommargylling (Oriolus oriolus)

Häckade förmodligen i början av 1960-talet. Ses sällsynt bl a maj 1969. Noteras kan att den är årsviss på Kullaberg, enligt Tomas Rönnertz

Korp (Corus Corax)

Har sedan 1968 häckat på ön med ett par. Vid ett par tillfällen har två par observerats.

Stjærtmes (Aegithalos caudatus)

Noterades första gången i februari 1972 av Tomas Rönnertz och är nu stationär och häckar förmodligen.

Nötväckan (Sitta europea)

Enda kända observationen är av Bertil Hennström så långt tillbaka i tiden som 1937.

Ringtrast (Turdus torquatus)

Ses under sitt västliga vårsträck som mest i sex exemplar i april månad.

Svart rödstjärt (Phoenicurus ochruros)

Under maj månad ses årligen några exemplar, gärna kring skogvaktarbostället.

Kärrensångare (Acrocephalus palustris)

I juni 1966 observerad vid Fyrbostäderna av Åke Andersson

Mindre flugsnappare (Ficedula parva)

Häckning är endast konstaterad en gång i början på 1960-talet men ses årligen.

Fältpiplärka (Athus compestris)

Observerades i maj 1967 två gånger av Åke Andersson. Under 1968 genomfördes häckning.

Domherre (Pyrrhula pyrrhula)

Ses årligen företrädesvis på vinterhalvåret. Ett par visade häckningsbeteende i maj månad på södra delen av ön. Häckning ej konstaterad.

Kornspary (Emberiza callandra)

En observation i maj 1937 av Carin Eklund är den enda som föreligger.

